

"De karpermarathon van 2008"

Het was de wedstrijd die binnen 24 uur volgeboekt was, de "Karpermarathon van 2008". Vroeg inschrijven kan echter wel eens problemen op termijn geven, want omdat er om uiteenlopende redenen de afgelopen maanden 3 koppels afvielen, konden we toch nog 3 koppels van de reservelijst gelukkig maken. Het was wederom aangenaam weer, misschien iets té aangenaam, maar iedereen stond te popelen om aan de slag te gaan, dus snel loten en naar de stek. Net als vorig jaar hadden we weer 3 secties, de Groenlingweg, de Watersnipweg en de Trekvogelweg.

We hadden 1 nieuw weegkoppel, dus één weegkoppel van vorig jaar hoefde dit keer niet in actie te komen hoewel, als het weegteam zélf vangt, moeten de burens even komen kijken, en die burens waren nou net de mannen van het weegteam wat dit jaar 'vrij' kreeg. Tja, soms zit het mee, en soms

Overigens gaan we het volgend jaar anders doen, dan wegen de burens bij elkaar: team 1 en team 2 wegen bij elkaar, team 3 en 4 ook, enzovoort. Maar goed, dat volgend jaar, nu eerst dit jaar. En het was überhaupt nog maar de vraag of de weegteams wel wat te doen zouden krijgen. De weersomstandigheden waren wat dát betreft niet geweldig te noemen

De loting verliep vlekkeloos, en snel was iedereen onderweg naar zijn stek. De hengels werden opgetuigd, bootjes opgepompt en tenten opgezet. En dat alles bij een "aangename" temperatuur, het was weer lekker warm aan de waterkant. Omstreeks 20:00 uur lag bij ons alles op zijn plek, en stonden de tenten klaar. Het was tijd voor het eten, én het was wachten op de eerste vangstmeldingen. Alleen de prijzentafel werd nog even een zorgenkindje.

Arie had ze voor ons opgehaald bij Chris, omdat Chris wegens omstandigheden zelf niet kon komen, maar Arie kreeg onderweg een akkefietje en belandde op het politiebureau. En de prijzen lagen bij hem in de schuur, daar konden we dus niet bij komen.

Althans, niet zonder geweld. Gelukkig viel het allemaal mee, en was hij 's avonds al weer thuis. Pfff.... Die avond gebeurde er niks, een slecht voorteken. Nou weten we allemaal dat de Hoge Vaart een moeilijker water is dan de Lage Vaart, dus op zich was het niet zo raar dat het nog geen storm liep. Maar zolang de nul er nog staat hoop ik altijd dat de eerste melding snel komt.....

De eerste vis werd gevangen door Marco op stek nummer 7 (sectie twee). Om 1:25 uur werd er een schub geland met een gewicht van 10 pond, en een lengte van 69 centimeter. We meten altijd op gewicht, maar we nemen ook de lengte op. Bij gelijk gewicht kán dat nog wel eens de doorslag geven. En inderdaad, dat bleek later.

De volgende vis werd gevangen in sectie 1, op stek nummer 1. Ruud en Jeffrey waren de gelukkigen, een schub van 9 pond en 68 centimeter werd na een korte fotosessie weer in het water terug gezet. Nou vonden we allemaal dat stek nummer 1 een mooie stek met veel mogelijkheden was, en inderdaad, dat is ook zo.

Maar wat ik niet wist, is dat het poeltje naast de stek de thuisbasis van een aantal zeer lawaaiige kikkers is. Jongejonge, wat een herrie maken die beesten. Ruud en Jeffrey hadden er wel last van, maar gelukkig konden ze er toch nog wel redelijk doorheen slapen. Overigens bleken Rene en Jaqueline een soortgelijk probleem te hebben, je bent er mooi klaar mee!

De volgende vis werd gevangen op stek nummer 6 om 4:20 uur. Mike was de gelukkige met een schub van 10 pond, en een lengte van 68 centimeter. Het gewicht was hetzelfde als de vis van de burens, maar de lengte was 1 centimeter minder. Maar ach, het was pas de eerste nacht, dus het zou wel goed komen.

In de vroege ochtend ging het even snel. Martijn en Johan vingden op stek 10 (sectie 3) een vis van 10.6 pond, en een lengte van 72 centimeter. Goed voor de eerste plaats op dat moment.

Tegelijkertijd ving zijn broer Dennis (stek 5, sectie 2) echter een schub van 7.6 pond, en zijn vismaat had tegelijkertijd ook een run.

Beide vissen kwamen op de kant, de tweede vis woog 8.4 pond met een lengte van 67 cm. Hiermee kwamen ze dus op kop, samen 2 vissen met een totaalgewicht van 16 pond.

Om 10 uur was het wéér raak bij de heren, deze keer vingen ze een schub van 5.8 pond en een lengte van 70 centimeter. Hiermee kwamen ze stevig aan de leiding met een totaalgewicht van 21.8 pond. 3 vissen gevangen, terwijl er nog een groot aantal deelnemers was (waaronder ikzelf, wat een verrassing) met 0 vissen.

Maar ach, we waren nog niet eens op de helft, we hadden nog 24 uur te gaan. En wie het laatst licht,

Maar het bleef een lange tijd stil, er werd overdag helemaal niks gevangen. Hoewel, helemaal niks?? Ik geloof dat ieder koppel ongeveer 12 brasems heeft gevangen, sommige koppels zelfs nog meer. Toen ik overstapte op dumbbells (boilies in de vorm van een cilinder) ipv ronde boilies begon het ineens te lopen. En ach, als de brasem ze lust, dan lust de karper ze ook!! Er was dus genoeg te doen, maar de score bleef onveranderd. Zelf heb ik heerlijk liggen dobberen in mijn rubberbootje, en ondertussen nog even een kleine veldslag op het water uitgevochten met Jeffrey, het was er lekker weer voor. Maar daar kwamen we niet voor, we wilden vangen!

Wat me overigens ook nog opviel, was dat er in de middag ineens een politieauto verscheen, en de agenten gingen zowaar vergunningen controleren. Bij het eerste koppel kregen ze al te horen dat de vergunningen van de deelnemers bij voorbaat al gecheckt zijn, dus ze lieten de deelnemende koppels verder met rust. Ze hadden ook wel kunnen komen, hoor. Koffie is er altijd wel, maar blijkbaar vonden ze het wel best zo. Maar toch opvallend: ik was eerder al een keer gecontroleerd door politie, en ik ken nog 2 vissers die hetzelfde is overkomen, terwijl ik de afgelopen 12 jaar nooit iemand heb gezien.

Pas om 23:55 uur ging er weer een optonic, het was de mijne. Het was een harde, zeer langdurige run, mede omdat ik niet zo snel uit de slaapzak kon komen, en vervolgens niet de goede slipper aan de

goede voet kon krijgen. Toen dat eindelijk was gelukt kon de strijd beginnen. Ik voelde al dat het een beste vis was, en dan wordt je toch altijd wat zenuwachtig, want je wil hem natuurlijk niet verspelen. Ik vraag me dan ineens af waarom ik ook al weer altijd zonder weerhaak vis. Oh ja, het onthaakt zo lekker makkelijk!!

Maar goed, de vis belandde in het net, en het bleek een mooie schub van precies 20 pond te zijn. Zo zie je maar, met 1 vis sta je ineens bijna weer bovenaan. Wij zaten overigens in sectie 1 op stek 2.

Een tweede plek, ik vond het prachtig. Alleen zal je dan altijd zien dat anderen ineens ook weer gaan vangen. Ik lag nog even na te genieten toen de telefoon ging, Jeffrey had een vis. Ik de slaapzak uit, er naartoe en even wegen en meten die schub. Het bleek een schub van 10 pond en 73 centimeter te zijn, een mooie vis. Het bracht ze op de derde plek, mooi resultaat op dat moment. Maar ik lag nog niet in de slaapzak of ik kon al weer terug komen. Wéér hadden ze een vis gevangen, deze keer een vis van 13.4 pond en 77 centimeter. Hiermee kwamen ze op een totaal van 32.4 pond, en dus was de tweede plek op dat moment voor hun.

Want ook Dennis en Dennis hadden tegelijkertijd weer vis, een schub van 7.4 pond en 65 centimeter bracht ze weer terug op de eerste plek, met (op dat moment) een totaal van 35 pond. Ja, vele kleintjes maken óók een grote

Al met al was het toch nog spannend, maar om aan alle onzekerheid een einde te maken vingen Dennis en Dennis in de vroege ochtend nog een schub van 7.2 pnd en 67 centimeter. Hiermee kwam hun totaal op 42.2 pond en was de wedstrijd beslist. Er was misschien niet echt veel gevangen, maar er was wel degelijk spanning geweest. En als je bedenkt dat de vierde plek een schub van 10 pond was, kan je jezelf voorstellen dat iedereen met één vis tot het einde toe nog kans op die vierde plek maakte. En dat is leuk.

Overigens heeft 1 koppel voortijdig het parcours verlaten omdat één van hen was gestoken in het oog, en ze moesten nog helemaal naar Den Haag. We hebben voor hen een lootje getrokken, en hun prijs komt nog naar ze toe.

Net als de vorige editie hoefden we dus niet alle prijzen te verloten, er waren 6 koppels met vis op de kant. De prijzetafel was samengesteld door "[De Snoekbaars](#)", en het zag er ook deze keer weer heel mooi uit. Mooie hengels, molens, tentjes, transportkarren, noem maar op. Chris had weer zijn best gedaan, super!

Maar inmiddels is Arie van [Flevobaits](#) ook een soort sponsor voor de KCA, of anders gezegd: een zeer behulpzame rechterhand. Heel fijn Arie, dat je toch altijd weer bereid bent om te helpen als dat nodig is. En die bus van jou is af en toe ook echt een uitkomst, nog bedankt voor de koffie!

De prijsuitreiking was weer een gezellig geheel, iedereen vond wel iets van zijn gading. Degenen die niks hadden gevangen moesten loten voor de volgorde om wat uit te zoeken, want bij ons heeft iedereen altijd een prijs. Dat vinden wij leuk, en dat moet ook zo blijven. Hieronder de foto's van de prijsuitreiking

De winnaars: Dennis en Dennis. Zij kozen voor een tent van Spro.

Jeffrey en Ruud kozen voor 2 Shimano hengels.

Rob en Jos namen de Daiwa molens.

Johan en Martijn waren erg blij met hun nieuwe transport karren.

Marco en Rob kozen voor 2 Daiwa hengels.

en tot slot Mike en Rene: nooit meer koude voeten in de slaapzakken van Fox.

De deelnemers aan de loterij, van links naar rechts:

Mark, Erwin, Rody, Michel, Charles, Lesly, Rene, Marc, Jacqueline en Ruud.

Tot slot dan de officiële uitslag (brasems ook deze keer niet meegerekend):

	wie:	sectienummer:	aantal:	totaal gewicht:	totaal lengte:
1e plaats	Dennis en Dennis	2	5	42.2 pond	325 cm
2e "	Ruud en Jeffrey	1	3	32.4 pond	218 cm
3e "	Jos en Rob	1	1	20 pond	79 cm
4e "	Martijn en Johan	3	1	10.6 pnd	72 cm

5e "	Rob en Marco	2	1	10 pnd	69 cm
6e "	Rene en Mike	2	1	10 pnd	68 cm
	Rene en Jacqueline	1	0		
	Ruud en Marc	1	0		
	Charles en Erwin	2	0		
	Lesley en Michel	3	0		
	Rody en Marc	3	0		
	Bep en Rinus	3	0		

Tot zover maar weer;

Jos.